

Abstrakt

Politické strany zastávají klíčovou roli v demokratických politických systémech. V posledních letech zaznamenávají pokles svých členských základů. Častým důvodem odchodu členů je ideologický rozkol mezi jedincem a směřováním strany. Je tak otázkou, co jsou ostatní motivy pro odchod členů u stran s neukotvenou ideologií. Tato práce se zaměřuje na konkrétní případ hnutí ANO v České republice. Výzkum byl proveden jako případová studie s využitím kvalitativních metod, konkrétně hloubkových polostrukturovaných rozhovorů a písemných strukturovaných rozhovorů. Celkově bylo provedeno 17 rozhovorů, které byly následně kodifikovány na základě teoretického východiska. Pro takto specifický případ hnutí ANO nebyla původní teorie dostatečně obsáhlá, proto byla obohacena o tři nové kategorie motivů pro výstup. Z rozhovorů bylo patrné, že odchody ze stran ovlivňuje více dlouhodobých faktorů. Hlavními motivy pro odchod jsou kognitivní zapojení – tedy nedostatečný vliv na fungování hnutí – problém se spolustraníky a ideologický rozkol mezi členem a stranou. Také naplnění prvotních očekávání členství není zárukou pro setrvání ve straně. Pro posílení stability své členské základny by měly politické strany klást důraz na participaci členů v rozhodovacích procesech, řešení vnitrostranických konfliktů, transparentnější komunikaci a sladění vizí mezi členy a vedením.